

dati v nynějším sporu vydání vkladní knížky samotné, pokud o její kompenzační námitce není zamítavě rozhodnuto, nehledě ani k tomu, že jejímu žádání brání prozatímní opatření ze dne 27. října 1932 č. j. Ck Ia 512/31, pokud bude v platnosti. Odvolací soud tudíž tuto část žalobního nároku právem zamítl pro tentokráte.

Čís. 13432.

Nejde o věc prázdninovou (§ 224 čís. 7, nový doslov, c. ř. s.), domáhá-li se spolek na svém zvoleném funkcionáři náhrady škody, kterou jako takový spolku způsobil.

Spolkový funkcionář není bez dalšího ke spolku v poměru služebním, třebaže dostává za svou činnost odměnu.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1934, R II 11/34.)

Žalující spolek domáhal se na žalovaném zaplacení 61.184 Kč. Tvrdil v žalobě, že byl žalovaný před šesti léty zvolen jeho pokladníkem, že od té doby zastával tuto funkci, že dne 11. srpna 1932 byla zkoumána pokladna jím spravovaná, že byl zjištěn schodek 61.184 Kč a že žalovaný jako pokladník odpovídá za tento schodek. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Rozsudek prvního soudu byl doručen žalovanému dne 1. července 1933. Odvolání žalovaného podané dne 14. září 1933 odmítl odvolací soud jako opožděné, maje za to, že šlo o spor ze služební smlouvy, tudíž o věc prázdninovou.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a vrátil věc odvolacímu soudu, by nehledě k odmítacím důvodům o odvolání žalovaného dále podle zákona jednal a rozhodl.

Důvody:

Odvolací soud odmítl odvolání žalovaného jako opožděné, vycházející z názoru, že jde o spor ze služební (námezdní) smlouvy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, tudíž o věc prázdninovou podle § 224 čís. 7 c. ř. s. v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. Tento názor odvolacího soudu nelze uznati za správný, neboť nemá opory ve spisech. Není sporu o tom, že žalovaný byl zvolen za pokladníka žalující místní skupiny Unie. Podle dodatečně vyžádaných stanov a potvrzení policejního komisařství v K. ze dne 23. února 1934 jest žalující strana spolkem ve smyslu zákona o právu spolkovém. Žalovaný byl tudíž zvoleným funkcionářem žalujícího spolku a jest žalován o náhradu škody, kterou v této funkci spolku způsobil. Podle § 1151 obč. zák. vznikne služební smlouva, je-li někdo smluvně zavázán konati jinému po určitou dobu služby, a jde při služební smlouvě o trvalý poměr závazkový mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. O zvoleném spolkovém funkcionáři, jenž vykonává svěřenou mu funkci spolkového pokladníka, nelze bez dalšího podkladu tvrditi, že jest ke spolku v poměru služebním a že jest jeho zaměstnancem. O žalovaném nebylo prvním soudem zjištěno a nebylo to ani tvrzeno, že ujednal se žalujícím spolkem služební smlouvu, a z pouhé okolnosti, že dostával za svou čin-

nost spolkového pokladníka peněžitou odměnu, neplyne ještě, že byl k žalujícímu spolku v poměru služebním, neboť i činnost spolkového funkcionáře může býti honorována, podobně jako na příklad činnost zmocněncova při úplatném zmocnění podle § 1004 obč. zák. Pro posouzení právní otázky, zda jde o spor ze smlouvy služební, nemá rozhodujícího významu, jak žalovaný v odvolání označoval svůj poměr k žalujícímu spolku, neboť tuto otázku musí řešiti soud samostatně, nejsou vázán právními názory stran.

Čís. 13433.

Zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. o základních ustanoveních soudního řízení nesporného.

Nelze mluvit o nezákonnosti (§ 46 (2) zák.), jde-li o otázku v teorii a v praxi spornou.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1934, R II 90/34.)

Návrhu, aby prozkoumal staty družstva, rejstříkový soud nevyhověl. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil, odůvodniv obšírně, že podle platného práva není vyloučeno, by výpověď závodních podílů nebyla staty vázána na určitou dobu členství.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekurent napadá souhlasná usnesení nižších soudů pro nesprávné právní posouzení, čímž dle vývodů rekursu míní patrně důvody nezákonnosti ve smyslu § 46 (2) zákona čís. 100/1931 sb. z. a n. Leč výtky nezákonnosti není opodstatněna. Rekursní soud správně poukázal k tomu, že otázka nevypověditelnosti podílů družstva po určitou dobu, staty vyznačenou, je v teorii i v praxi sporná. Již s tohoto hlediska nelze mluvit o nezákonnosti, jestliže se rekursní soud přiklonil s náležitým odůvodněním k názoru, jenž neodporuje výslovnému ustanovení zákona, nevyhovuje jen stanovisku rekurentovu.

Čís. 13434.

Obnova řízení podle § 530 čís. 7 c. ř. s. nelze se domáhati proto, že za původního sporu nebyl žalobci znám dosah a význam skutkové okolnosti, tehdy mu známé, pro posouzení základní rozepře.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1934, Rv I 1914/33.)

Roku 1922 byl žalobce pravoplatně uznán za nemanželského otce žalované a odsouzen, by jí platil výživné. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce obnovy řízení v onom sporu, tvrdě, že za projednávání základního sporu sice věděl, že jest stížen kapavkou a zánětem varlat, že však mu tehdy nebylo známo, že se zánětem varlat jest spojena i neplodnost.